

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010864
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317010864.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného T. A., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta pod č. k. 31T/2/2017-148 zo dňa 07.02.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.04.2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného T. A., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Galanta pod č. k. 31T/2/2017-148 zo dňa 07.02.2018 uznal obžalovaného T. A., za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 03.09.2017 v čase o 14:25 hod. vošiel do prevádzky čerpacej stanice Jurki v obci Jelka, prešiel za predajný pult, odkiaľ sa ho snažila vytlačiť zamestnankyňa čerpacej stanice J. E., s ktorou zápasil. Následne sa mu podarilo otvoriť zásuvku pokladne, odkiaľ odcudzil finančnú hotovosť vo výške 295 € a z miesta utiekol, čím spôsobil poškodenú spoločnosť Jurki - Hayton, s. r. o. so sídlom Bratislava, Prístavná 2, škodu vo výške 210,12 €, poškodenej J. E. žiadne zranenie nespôsobil.

Za to obžalovanému T. A. okresný súd uložil :

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému nahradiť poškodenej spoločnosti JURKI - HAYTON s.r.o., IČO: 31 332 251, sídlo Prístavná 2, Bratislava, škodu vo výške 50 €.

Predseda senátu okresného súdu písomné vyhotovenie rozsudku odôvodnil v rozsahu č. l. 148-149 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.02.2018 obžalovaný T. A. v zmysle § 257 odsek 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe uznesením prijal a vyhlásil, že dokazovanie, v rozsahu v akom obžalovaný priznal

spáchanie skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrady škody.

K výroku o treste okresný súd uviedol :

Pri určovaní druhu trestu okresný súd u obžalovaného T. A. zohľadnil skutočnosť, že bol doposiaľ desať krát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/120/2015 zo dňa 26.08.2015 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, tento trest nastúpil a dňa 10.02.2017 bol rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp. zn. 5PP/94/2016 podmienene prepustený s určením skúšobnej doby podmienenečného prepustenia na 4 roky. Podľa hodnotenia obžalovaného za obdobie výkonu väzby sa správa primerane, nebol disciplinárne trestaný ani odmenený, podľa hodnotenia z obce Q. má v obci priemernú povesť, neboli mu uložené žiadne opatrenia.

Okresný súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe 3 - 8 rokov, pričom u neho zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - k činu sa priznal a oľutoval ho, a 1 priťažujúcu okolnosť - bol už za trestný čin odsúdený (recidíva), čiže pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností už trestnú sadzbu neupravoval.

Okresný súd po zvážení všetkých okolností prípadu a osoby obžalovaného dospel k záveru, že na splnenie účelu trestu postačí uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol pred spáchaním žalovaného skutku v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Okresný súd sa zaoberal aj možnosťou podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom u obžalovaného, avšak vzhľadom na to, že obžalovaný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu odňatia slobody, nezistil, že by pre takýto postup boli splnené podmienky. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný priznal svoju vinu, okresný súd skúmal v zmysle zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR č. 44/2017 aj možnosť mimoriadneho zníženia trestu obžalovanému pod spodnú hranicu trestnej sadzby, ale v okolnostiach prípadu ani v osobe obžalovaného nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie mimoriadneho zníženia trestnej sadzby.

K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol :

Okresný súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnených nárokoch poškodeného na náhradu spôsobenej škody. Poškodený sa s nárokom na náhradu škody pripojil k trestnému konaniu pri svojom výsluchu v prípravnom konaní a žiadal náhradu spôsobenej škody 355,10 €, následne po podaní obžaloby ju upravil na 50 €, keďže zvyšok škody mu uhradila poisťovňa. Vzhľadom na to, že v trestnom konaní bola výška škody preukázaná výpoveďou obžalovaného, ako aj poškodeného, uplatnené nároky poškodeného nie sú v rozpore s objektívne zistenou výškou spôsobenej škody, okresný súd mal jednoznačne preukázané, že škodu spôsobil obžalovaný, priznal poškodenému nárok na náhradu škody tak, ako si ho uplatnil v konaní pred súdom.

Proti tomuto rozsudku podal zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu (č. I. 150 spisu) do výroku o treste.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu vo výroku o treste sa nestotožňuje. Poukázal pritom na svoje vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, ktoré súd prijal. Podľa jeho názoru boli splnené všetky zákonné podmienky na uzavretie a schválenie dohody o vine a treste, ktorú však prokurátor z jemu z neznámych príčin odmietol uzavrieť. Okresný súd v rozpore so zmyslom a účelom zákona nepristúpil k aplikácii inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, hoci podľa jeho názoru boli na takýto postup splnené všetky zákonné podmienky. Zároveň namietal zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože to považuje za neprimerané. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste tak, že výšku uloženého trestu zníži v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d/ a ods. 4 Trestného zákona a zároveň, aby v súlade s ustanovením § 48

ods. 4 Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný T. A. a obhajca obžalovaného.

Obhajca obžalovaného sa pridržiaval dôvodov odvolania a navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám v intenciách jeho dovolania.

Obžalovaný uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava dôvodov odvolania prednesených jeho obhajcom.

Prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil :

- Okresná prokuratúra Galanta podala dňa 06.12.2017 pod č. 3 Pv 464/17/2202-18 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na T. A., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

- Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 07.02.2018 (č. l. 143-147) vyplýva, že obžalovaný T. A. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na čo súd prvého stupňa postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného T. A., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vyhlásil, že dokazovanie, v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrady škody.

- Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 10 krát súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Z odpisu registra trestov obžalovaného ďalej vyplýva, že bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/120/2015 zo dňa 26.08.2015 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, tento trest nastúpil a dňa 10.02.2017 bol rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp. zn. 5PP/94/2016 podmienene prepustený s určením skúšobnej doby podmienene prepustenia na 4 roky (do 10.02.2021).

K výroku o vine :

Podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c/.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 07.02.2012 sp. zn. 2Tdo/5/2011 (zverejnené v zbierka stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. R 36/2012) : výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie ktorý bo vyhlásený rozsudkom na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku alebo podľa § 257 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní

nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku a analogicky použitím ustanovenia § 334 odsek 4 Trestného poriadku. Odpoveďou na otázky uvedené v § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku vyjadruje obžalovaný svoju vôľu prijať vinu za skutok spáchaný výrokom obžaloby a zároveň aj jeho právnu kvalifikáciu bez výhrad, rovnako ako pri dohode o vine a treste (§ 333 odsek 3, § 343 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku).

Inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúvanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, preto výrok o vine u obžalovaného odvolací súd neskúmal z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné.

K výroku o treste :

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona: trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona: pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona : Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a miere závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Okresný súd správne v dôvodoch rozsudku vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a taktiež správne pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona. Uložený trest odňatia slobody v trvaní tri roky so zaradím obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia krajský súd považuje za primeraný a zákonný a to z nižšie uvedených dôvodov.

Z citovaného ustanovenia § 34 Trestného zákona vyplýva, že súd je povinný prihliadnuť na všetky konkrétne okolnosti pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Uvedenými okolnosťami sú najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Z týchto ustanovení taktiež vyplýva, že primárnym účelom trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona je ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu, ktorý sa má v prvom rade zabezpečiť vo forme represie. Zároveň má poslúžiť na zabránenie v páchaní trestnej činnosti v podobe prevencie, či už individuálnej alebo generálnej.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti desať krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Nemožno sa stotožniť s námietkou obžalovaného podaného prostredníctvom svojho obhajcu, že súd prvého stupňa mal ukladať trest pri aplikácii inštitútu mimoriadneho zníženia trestu. Odvolaciemu súdu je známe stanovisko č. 44 trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016 (na ktoré poukazuje obhajca), z ktorého vyplýva, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maiorem (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ trestného poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. S uvedeného je zrejmé, že okresný súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze

analogie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok ako pri schválení dohody o vine a treste.

Odvolací súd pri úvahách o možnosti uloženia mimoriadneho zníženiu trestu u obžalovaného prihliadol na okolnosti prípadu, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. V tejto súvislosti je potrebné opätovne poukázať na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol doposiaľ desať krát súdne trestaný a ani uložené podmienené, ako aj nepodmienené tresty odňatia slobody, dokonca ani podmienené prepustenie z výkonu trestu neprivedli obžalovaného k vedeniu riadneho života a aktuálne prejednávanéj trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Z vyššie uvedených dôvodov neprichádzalo do úvahy podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu za použitia inštitútu mimoriadneho zníženiu trestu u obžalovaného.

Odvolací súd uložený trest odňatia slobody v trvaní tri roky (teda na samej spodnej hranici trestnej sadzby) považuje za mierny, avšak vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste a nemožnosti uloženia prísnejšieho trestu za zákonný, aj keď sa odvolaciemu súdu žiada dodať, že uloženie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby nezodpovedá osobe obžalovaného, ktorý bol už 10 krát súdne trestaný a doposiaľ uložené tresty nemali na obžalovaného prevýchovný vplyv. Správny považuje aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do stredného stupňa stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a nemožno sa teda stotožniť s argumentáciou obžalovaného, že z hľadiska účelu trestu by jeho zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia by bolo omnoho účinnejšie.

Rovnako správne okresný súd uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní jeden rok a to vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, kedy sa nedá očakávať, že po výkone trestu bude viesť riadny život.

Výrokom o náhrade škody sa odvolací súd nezaoberal a to vzhľadom na to, že tento nebol napadnutý odvolaním.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.